

UNIVERSITY
OF ŽILINA

Маріупольський
університет

СУЧАСНІ СТРАТЕГІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ ТА СУСПІЛЬСТВА: НАУКОВІ ГОРИЗОНТИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

*Збірник матеріалів II-ї науково-практичної
конференції за міжнародною участю*

25 лютого 2025 року

Том 1

Хмельницький, 2025 рік

Міністерство освіти і науки України
Херсонська обласна державна адміністрація
Департамент кадрової політики Міністерства оборони України
Центральне управління цивільно-військового співробітництва
Генерального штабу Збройних Сил України
Науково-методичний центр кадрової політики Міністерства оборони України
Херсонський національний технічний університет
Херсонська державна морська академія
Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу
Маріупольський державний університет
Жилинський університет в місті Жилина (Словаччина)

**СУЧАСНІ СТРАТЕГІЇ
СТАЛОГО РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ ТА СУСПІЛЬСТВА:
НАУКОВІ ГОРИЗОНТИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ**

ЗБІРНИК
*матеріалів II-ї науково-практичної конференції
за міжнародною участю*

25 лютого 2025 року

Том 1

Хмельницький, 2025 рік

УДК 502.131.1:351

Сучасні стратегії сталого розвитку держави та суспільства: наукові горизонти та перспективи: збірник матеріалів II-ї науково-практичної конференції за міжнародною участю / за наук. ред. О. В. Чепелюк, В. Д. Філіппової, В. М. Демченка. Хмельницький: ХНТУ, 2025. Том 1. 586 с.
<https://doi.org/10.5281/zenodo.15041415>

Рекомендовано до друку Вченою радою
Херсонського національного технічного університету
(**протокол № 8 від 25 березня 2025 року**)

Збірник сформовано з матеріалів II-ї науково-практичної конференції за міжнародною участю «Сучасні стратегії сталого розвитку держави та суспільства: наукові горизонти та перспективи», що відбулася 25 лютого 2025 року на базі Херсонського національного технічного університету.

На конференції проаналізовано сучасний стан у сферах публічного управління, менеджменту, психології та педагогіки, політології та права, міжнародних відносин і національної безпеки, системного аналізу й моделювання через призму розвитку держави та суспільства в Україні, майбутнього відновлення і входження в європейський демократичний простір. Такі знання актуальні у площині підготовки посадових і публічних осіб – управлінців і політиків, депутатів і військових.

Матеріали представлено в авторській редакції. Відповідальність за зміст та авторський стиль публікацій, розміщених у збірнику, несуть автори. Редколегія має право виправляти орфографію відповідно до останніх тенденцій в українському правописі.

© Колектив авторів, 2025

© Херсонський національний технічний університет, 2025

впровадження аутсорсингу, як-от зниження витрат або покращення якості обслуговування;

- вибір надійного підрядника: потрібно ретельно обирати компанію, що має досвід у сфері аутсорсингу контакт-центрів і забезпечує високу якість послуг. Важливим критерієм є здатність постачальника забезпечити масштабованість та інтеграцію з чинними системами оператора;

- інтеграція технологій і процесів: важливо забезпечити seamless-інтеграцію технологічних рішень підрядника з чинними інформаційними системами оператора для ефективного управління запитами клієнтів і збереження даних;

- навчання та підготовка персоналу: працівники аутсорсингового контакт-центру мають пройти спеціалізоване навчання, щоб ефективно комунікувати з клієнтами оператора, розуміти специфіку продуктів і послуг, а також підтримувати високу якість обслуговування;

- регулярний моніторинг і аналіз результатів: оператор мобільного зв'язку має постійно оцінювати ефективність роботи аутсорсингового контакт-центру, збирати зворотний зв'язок від клієнтів і проводити аудит якості обслуговування для своєчасної корекції процесів.

Упровадження аутсорсингових контакт-центрів є ефективним інструментом для операторів мобільного зв'язку, що прагнуть оптимізувати витрати, підвищити якість обслуговування та зосередитися на основних бізнес-процесах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Стратегія розвитку сфери електронних комунікацій України на період до 2030 р. URL:<http://surl.li/udfuwa> (дата звернення: 20.01.2025р.).

Світлана Заїка, Артем Скачко

СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЯК ЧИННИК СТАЛОГО РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА

Соціальна відповідальність є важливою складовою суспільного життя, що охоплює взаємовідносини між державою, бізнесом, громадянським суспільством та окремими громадянами. У сучасних умовах вона розглядається не лише як моральне зобов'язання, а й як практичний підхід до забезпечення

сталого розвитку та підтримки соціальної стабільності. Відповідальна поведінка сприяє підвищенню рівня довіри між різними групами суспільства, зменшенню соціальних ризиків та створенню умов для економічного й соціального прогресу.

Значення соціальної відповідальності підтверджується її широким застосуванням у різних сферах діяльності. Вона охоплює економічні, екологічні та соціальні аспекти, що вимагає комплексного підходу до її реалізації. Відповідальне ставлення до ведення господарської діяльності, дотримання екологічних стандартів, турбота про працівників та громаду, активна участь у соціальних ініціативах – усе це формує сучасну модель розвитку, засновану на принципах прозорості, чесності та довготривалих партнерських відносин.

Один із головних принципів соціальної відповідальності – це підзвітність, що передбачає оцінювання наслідків діяльності та прийняття відповідальності за них. Це стосується як економічних рішень, так і соціальної та екологічної діяльності. Другим важливим елементом є прозорість, що означає відкритість у веденні справ, надання достовірної інформації громадськості та дотримання етичних норм. Невід’ємною частиною відповідального підходу є також дотримання міжнародних норм і стандартів, оскільки воно забезпечує справедливість і рівність у суспільних відносинах [1-3].

Соціальна відповідальність реалізується через низку напрямків, кожен із яких має своє значення. Першим із них є економічний, який передбачає чесне ведення бізнесу, сумлінне виконання зобов’язань перед партнерами та працівниками, забезпечення конкурентоспроможності та дотримання стандартів якості продукції чи послуг. Такий підхід сприяє підвищенню економічної стабільності та створенню робочих місць, що є важливим для розвитку суспільства загалом.

Другим важливим напрямком є екологічна відповідальність. В умовах зростання екологічних загроз з боку промислового виробництва, транспорту та інших секторів відповідальне ставлення до навколишнього середовища стає потребою. Це включає впровадження ресурсозбережних технологій, мінімізацію шкідливих викидів, ефективне управління відходами та підтримку

екологічних ініціатив. При цьому охорона довкілля є не лише законодавчою вимогою, а й інструментом збереження природних ресурсів для майбутніх поколінь.

Соціальний напрямок соціальної відповідальності охоплює взаємодію з працівниками, громадами та суспільством загалом. Це передбачає створення безпечних та комфортних умов праці, підтримку професійного розвитку працівників, забезпечення соціальних гарантій та рівних можливостей. Також соціальна відповідальність включає участь у благодійних та освітніх програмах, підтримку культурних ініціатив і розвиток місцевих громад, адже активна соціальна позиція сприяє зміцненню взаємодовіри між бізнесом, громадянами та державою.

Не менш важливим є дотримання принципів чесності та законності у взаємодії з державою. Виконання податкових зобов'язань, дотримання трудового законодавства, прозорість фінансових операцій і боротьба з корупцією є важливими складовими відповідальної поведінки. Дотримання цих норм не лише допомагає уникнути правових ризиків, а й сприяє стабільному розвитку суспільства.

Соціальна відповідальність виявляється на різних рівнях. На індивідуальному рівні вона включає свідоме дотримання законів, етичну поведінку, добросовісне ставлення до роботи та відповідальність за свої вчинки. На рівні організацій відповідальність виявляється через дотримання екологічних, соціальних і трудових норм, сумлінне ведення господарської діяльності та участь у соціальних ініціативах. На рівні держави соціальна відповідальність полягає в забезпеченні прав громадян, підтримці соціальної рівності, створенні законодавчих ініціатив, що стимулюють відповідальну поведінку всіх учасників суспільних відносин.

На міжнародному рівні соціальна відповідальність регулюється низкою стандартів та ініціатив. Глобальний договір ООН визначає основні принципи відповідальної поведінки, спрямовані на забезпечення сталого розвитку суспільства. Стандарт ISO 26000 «Настанова щодо соціальної відповідальності» містить визначення цього поняття, розкриває його основні складові, принципи, взаємодію із зацікавленими сторонами та надає рекомендації щодо інтеграції соціальної відповідальності в діяльність

організацій [4]. Цей стандарт розроблений для всіх організацій незалежно від їхнього розміру, сфери діяльності чи місця розташування і спрямований на підвищення ефективності управління соціальною відповідальністю. Він рекомендує застосування відповідних практик для посилення позитивного впливу на суспільство та довкілля.

Європейський Союз розробляє нормативні акти та програми, що сприяють розвитку соціально відповідальної поведінки серед суб'єктів господарювання та державних установ, формуючи єдині підходи до корпоративної відповідальності на рівні держав-членів. В Україні соціальна відповідальність поступово розвивається та відображена в законодавчих ініціативах та громадських рухах. Існують різні державні програми, спрямовані на підтримку соціальної та екологічної відповідальності. Також активно працюють над поширенням відповідальних практик і підвищенням обізнаності про їхню важливість і громадські організації.

Отже, розвиток соціальної відповідальності є необхідною умовою для створення справедливого та гармонійного суспільства. Вона допомагає підтримувати довіру між різними учасниками суспільних відносин, сприяє підвищенню рівня життя, покращенню стану навколишнього середовища та забезпечує стабільність соціально-економічних процесів. Дотримання принципів відповідальності дозволяє не лише уникати конфліктів і кризових ситуацій, а й формує перспективи для довготривалого розвитку суспільства, орієнтованого на добробут усіх його членів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Білан О.С. Корпоративна соціальна відповідальність як чинник підвищення вартості компанії. *Причорноморські економічні студії*. 2020. №54. URL: http://bses.in.ua/journals/2020/54_2020/13.pdf. (дата звернення 4.02.2025).
2. Білоус О., Павликівська О. Генезис розвитку теорії та методології соціальної відповідальності підприємства. *Галицький економічний вісник*. Т.: ТНТУ, 2019. Том 57. № 2. С. 39–52.
3. Деліні М.М. Соціально-економічна відповідальність підприємництва: теорія, методологія, напрямки розвитку: монографія. Краматорськ: ДДМА, 2017. 451 с.
4. Про стандарт ISO 26000. URL: <https://sm-mt.com.ua/services/standart-iso26000/>. (дата звернення 3.02.2025).